

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی نقش مابه های گچ بری محراب مسجد کرمانی تربت جام با محراب اولجایتو

محل انتشار:

دومین همایش ملی خراسان در شکوفایی هنر و معماری ایرانی اسلامی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

وحیده حسامی - عضو هیات علمی دانشکده هنر دانشگاه بیرجند

فروش رحمانی - دانشجوی مقطع کارشناسی دانشکده هنر دانشگاه بیرجند

آتنا غلامی - دانشجوی مقطع کارشناسی دانشکده هنر دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

تزئینات گچ بری شده محراب های دوره ایلخانی جلوه ای از اوج طراحی و زیبایی هنر این مرز و بوم هستند. در این دوره (حدود 633 ه . ق تا 756 ه . ق) با ورود ایرانیان به دستگاه حکومتی، حمایت از هنر و هنرمندان رونق بسیاری گرفت و هنرهای مختلف مانند گچ بری به رشد و شکوفایی چشمگیری دست یافت. به نحوی که شاهد محراب ها و کتیبه های گچ بری زیبا و پرکاری هستیم که از سوی حاکمان و والیان وقت جهت مساجد، امامزاده ها سفارش داده و توسط هنرمندان مشهوری ساخته می شدند. دو بنای مجموعه شیخ احمد جام و مسجد جامع اصفهان که هر دو در دوره ایلخانی و دارای گچ بری های منحصر به فرد و زیبایی هستند از آن جمله می باشند. این مقاله در نظر دارد ضمن معرفی این دو بنا به مطالعه تطبیقی دو محراب مسجد کرمانی از مجموعه شیخ احمد جام و محراب اولجایتو از مجموعه مسجد جامع اصفهان بپردازد. هدف پژوهش حاضر در گام نخست شناسایی و مطالعه ویژگی های بصری این دو محراب، و تطبیق نگاره ها و تزئینات آن به روش توصیفی و تطبیقی می باشد. در مطالعات صورت گرفته مشخص شد که این دو محراب ویژگی های ساختاری و تزئینی خاص و مشابهی دارند از جمله: استفاده از نقوش اسلیمی که دارای تزئیناتی مشترک هستند، قرار دادن جایگاهی ثابت برای ثبت کتیبه های حاوی آیات و احادیث و استفاده از تزئینات و ساختار مشترک در گچبری های آنها، روش جمع اوری اطلاعات کتابخانه ای و میدانی با استفاده از تصاویر کتاب ها و عکاسی از بناها است.

کلمات کلیدی:

ایلخانی، محراب اولجایتو، محراب مسجد کرمانی، تزئینات، گچ بری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/802562>

